

21 Οκτωβρίου Παρακλητικός Κανὼν Ἀγίου ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ἀρχιεπ. Ροστώφ, Ἀντ. Μάρκου

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τό Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων
αὐτοῦ. Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ Ἱεράρχου ἱκεσίαις, Οἰκτιρμον,* τοῦ Δημητρίου τοῦ ἐν
Ῥοστώφ Ἐπισκόπου* τοῦ ἐν Ῥωσία, Πατρός ἡμῶν τοῦ
θαυματουργοῦ,* πέμψον τὰ ἐλέη Σου* ἐπὶ λαόν ἀσεβοῦντα* καὶ
παραπικραίνοντα* Σέ τόν τῶν ὅλων Δεσπότην.* Αὐτόν
προσάγωμεν γάρ ὡς πρεσβευτήν,* ὡς κεκτημένον* τήν χάριν
Σου, Κύριε.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ὡς μητρί ἐκβοῶμεν* οἱ τυραννούμενοι
ἐχθροῦ δυναστεία,* τῇ θεϊκῇ Σου σκέπασον ἀγάπη ἡμᾶς.*
σπεῦσον, Κόρη, ῥύσασθαι* τῶν τοῦ Βελίαρ παγίδων* καὶ τῆς
καταθλίψεως* καὶ τῆς δαιμόνων μανίας.* Σοῦ γάρ ὑπάρχει ἡ
Εἰκὼν ἡ τοῦ Ῥοστώφ,* ἡ ἐν Ῥωσία,* ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· *ΑΝΤΩΝΙΟΥ.*

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χάρισαί μοι λόγον, Τριάς σεπτή,* λιταῖς τοῦ ἁγίου*
Λειτουργοῦ Σου καὶ φωτισμόν,* ἵνα δυνηθῶ τοῦ ἀνυμνῆσαι,* τὰ
κατ' ἐχθροῦ αὐτοῦ ἔνδοξα τρόπαια.

Ἀγάπης τόν ἔμπλεον, ἀδελφοί,* ὑμνήσωμεν ὕμνοις*
θεαρέστοις καὶ τῇ αὐτοῦ* προσπέσωμεν θήκη ἐκζητοῦντες* αὐτοῦ
τήν σώζουσαν πάντας ἀντίληψιν.

Ἰον εὐωδέστατον τοῦ Σταυροῦ,* κρῖνον ἐκβλαστήσαν* ἐν τῇ
Ῥωσίας ἀγία γῇ,* ῥόδον εὐωδέστατον, Πάτερ,* τῇ Ἐκκλησίᾳ
ἐπίκυψον, Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Ἀνασσα Κόρη, ὑπερφυῶς,* τέτοκας τόν Λόγον* ὁμοούσιον
τῷ Πατρί* καὶ Πνεύματι ἅμα· διὸ πάντες,* ὡς Θεοτόκον ἀεὶ
μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥίψας πάντα διὰ φόβον* τόν τοῦ Θεοῦ, Ἄγιε,* πάσας τῆς
σαρκὸς τὰς ὀρέξεις καταπεπάτηκας·* διὸ ἐπόμβρισον* τοῖς σέ
τιμῶσι τόν φόβον* τοῦ Κυρίου, ἔνδοξε* Πάτερ Δημήτριε.

Ἐμπαθείας νικήσας* τούς λογισμούς, Ἄγιε,* πρᾶος καὶ
ἀκέραιος ὥφθης* καὶ πλήρης χάριτος,* παιδεύων τέκνα σου* πρὸς
ἐπιδόσεις ἀγίας* ἡμᾶς οὖν παραμύθησον,* θεῖε Δημήτριε.

Ὁλως καθηγιασμένος,* ὅλως οὐράνιος ἄνθρωπος,* ὥφθης ἐν
τῇ γῇ βιώσας* βίον Ἀγγέλων οὐράνιον·* ὅθεν ἡμᾶς τούς τιμῶντας
θείαν μνήμην σου* καταξίωσον* Ἀγγέλους ἔχειν ὡς πρότυπον.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με, Κυρία,* ταῖς τοῦ Βελίαρ προσκρούσεσι,*
ζώωσον δεινῶς νεκρωθεῖσαν τοῖς παραπτώμασι,* Παρθένε
Ἀχραντε,* τὴν παναθλίαν ψυχὴν μου* καὶ ταύτην συνέτισον* φόβῳ
τοῦ Κτίσαντος.

Διάσωσον* ταῖς Δημητρίου πρεσβείαις Παντελεῆμον,* ὅτι
πάντες κατόπιν Σοῦ αὐτῷ καταφεύγομεν,* ὡς ἔχοντι τὴν πρὸς
Σέ παρρησίαν.

Ἐπίβλεπον* ἐπικαμπτόμενος Θεοτόκου* καί τοῦ Ἁγίου
ταῖς λιταῖς Οἰκτῖρμον,* ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀσθενεῖς* καί λύτρωσαι
τόν λαόν Σου.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Τά ἄνω ζητῶν.

Προστώφ τῇ σεπτῇ* Εἰκόνι νῦν προσπίπτομεν,* οἱ ἐν πόνοις
ψυχῆς* καί θλίψεσι ὑπάρχοντες* καί δι' αὐτῆς αἰτούμεθα* τῆς
Θεοτόκου τό ἄμετρον ἔλεος* καί τήν ταχεῖαν Ταύτης
συνδρομήν,* Δημητρίου ἱκεσίαις τοῦ θεόφρονος.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Πάτερ θεῖε ἐπάκουσον,* λύτρωσαι κινδύνων τοὺς σέ
γεραίροντας* καί τιμῶντάς σου τὰ λείψανα,* ὅπως σέ ἀπαύστως
μακαρίζομεν.

Ἀνυμνοῦμεν σε, ἔνδοξε* διό νενεκρωμένην ψυχὴν ἡμῶν*
ἐξανάστησον πρεσβείαις σου,* ἐραστά Κυρίου πανσεβάσμιε.

Βαρυνθέντας τοῖς πάθεσι,* ὥς ἔχων παρρῆσίαν Κυρίῳ
πρέσβευε,* τοῖς ὑμνοῦσί σε δωρήσασθαι,* τῶν πλημμελημάτων τὴν
συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Τῆς Μητρός Σου δεήσεσι* καί τοῦ Δημητρίου Κύριε
δώρησαι,* τοῖς ἱκέταις Σου τὴν ἄφεσιν* τῶν πλημμελημάτων,
Ὑπεράγαθε.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς* ταῖς πρεσβείαις σου, πανεύφημε,* ὥς ἐλέους
τοῦ Κυρίου ἐραστής,* Ῥαστωβίας τῆς μεγίστης ἱόν εὖοσμον.

Νίκην ἐκ Θεοῦ* ταῖς εὐχαῖς Σου ἡμῖν δώρησαι,* τοῦ
Βελίαρ καταργῶν τάς προσβολάς,* ὥς Κυρίου Ἀρχιθύτης, Πάτερ
Ἅγιε.

Ἰασαι πιστούς,* τοὺς λειψάνοις σου προστρέχουσι,* θεῖε
Πάτερ, καὶ αἰτουμένους παρά σοῦ* ἀσθενείας ἐξ ἀπάσης νῦν τήν
ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Ὠράϊσον, Ἀγνή,* ταῖς ἀκτίσι τοῦ προσώπου Σου,* τὸ καθαρὸν
Χριστοῦ παλάτιον* καὶ καθορᾶν με τῆς μορφῆς Αὐτοῦ ἀξιώσον.

Ὡδή στ΄. Τήν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐνάρετος* ἀνεδείχθης, Ἄγιε,* διὰ βίου ἀσκηθεὶς θεαρέστως·*
διό οὐρανῶν τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις* καὶ τὸν Θεὸν καθορᾶς τὸν
Τρισάγιον·* ὅθεν ἐνίσχυσον κάμῃ* ἐν μετανοίᾳ βιώσαι τὸν ἄθλιον.

Πατάξαντα* τῶν δαιμόνων φάλαγγας* σὲ ὀρῶμεν οὐρανίῳ
παστάδι,* ἐν ᾧ αἰεὶ, τοῦ Ῥοστώφ Ἀρχιθῦτα,* δοξολογεῖς σὺν
Ἀγγέλοις τὸν Κύριον·* ἀξιώσον οὖν καὶ ἡμᾶς,* μετὰ σοῦ αἰωνίως
εὐφραίνεσθαι.

Δεήθητι* ὑπὲρ τιμώντων σὴν μνήμην·* μὴ ἐπιλάθου τῷ Κυρίῳ
πρεσβεύειν,* ὡς παρρησίαν κεκτημένος, ὦ Πάτερ,* νῦν ἐν τῷ πόλῳ
χορεύων καὶ ἔλεος* δυνάμενος ταῖς σαῖς λιταῖς* ἐπομβρίσαι ἡμῖν
τοῖς ἱκέταις σου.

Θεοτοκίον.

Νενίκημαι,* ὑπὸ παθῶν τῶν τοῦ βίου* τῶν ἀκαθάρτων, ἃ
μολύνουσι, Μῆτερ,* τήν ἐν ἐμοί τοῦ Κυρίου εἰκόνα·* παρηγορίας
πηγὴ παρηγόρησον,* τὸν δάκρυσιν καὶ στεναγμοῖς* κατατρυχόμενον,
Κόρη Πανύμνητε.

Διάσωσον* ταῖς Δημητρίου πρεσβείαις Παντελεῆμον,* ὅτι
πάντες κατόπιν Σοῦ αὐτῷ καταφεύγομεν,* ὡς ἔχοντι τήν πρὸς
Σέ παρρησίαν.

Ἐπίβλεψον* ἐπικαμπτόμενος Θεοτόκου* καί τοῦ Ἁγίου ταῖς λιταῖς Οἰκτιρμον,* ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀσθενεῖς* καὶ λύτρωσαι τὸν λαόν Σου.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Δημητρίου οἱ πιστοὶ τὴν μνήμην σήμερον* ᾠδαῖς εὐήχοις καὶ εὐμόλοις μακαρίσωμεν,* τοῦ κλήσαντος τὸν θρόνον τῆς ἐν Ῥωσῖα* Ῥαστωβίας, ἐν αὐτῇ ἐπισκοπεύσαντος* καὶ ἀρετὴν διὰ βίου προκηρύξαντος· πρὸς ὃν εἰπωμεν,* **χαίροις Πάτερ θεόσοφε.**

Προκείμενον. *Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.*

Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 1-9).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. ᾠχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. *Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...*

Δεῦτε τὸν ἐν τῷ Ῥοστώφ* Πρωθιεράρχην ἐν ὕμνοις* καὶ ᾠδαῖς τιμήσωμεν* οἱ αὐτῷ προσπίπτοντες* μετὰ πίστεως* τῷ Θεῷ οὗτος γάρ* ὑπὲρ λαοῦ ἅπαντος* μετὰ ζέσεως προσδέεται,* προχέων ἅπασιν* ἡμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἀντίληψιν* καὶ Τούτου τὴν σωτήριον* ἐπὶ τοῖς δεομένοις βοήθειαν* χαῖρε αὐτῷ βοῶντες* δοχεῖον τοῦ Κυρίου ἐκλεκτόν* καὶ τῆς Αὐτοῦ ὁμηγύρεως* μέλος τιμιώτατον.

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νόσων καὶ κινδύνων* ἱατρὸς ἐδόθης,* Πάτερ, τῷ κόσμῳ·
διό θεράπευσον* τραύματα καὶ πληγὰς τε* ὁρατάς, ἀοράτους,*
ὅπως ἀεὶ ἐκβοῶμεν σὺν σοι* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν* Θεός,
εὐλογητός εἶ.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου,* Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως,* κατηξιώθης
ιδεῖν* Δημήτριε τὴν δόξαν* ἐν γῇ περιπολεύων* καὶ ὑμνεῖν Αὐτοῦ
ὄνομα·* διό ἐλέησον ἡμᾶς* ταῖς πρὸς Αὐτόν σαῖς ἐνθέρμοις
δεήσεσι.

Ἐν τῇ σῇ προστασίᾳ* Δημήτριε καυχᾶται* ἡμῶν ναῖδριον*
καὶ πάντα προσκαλεῖται* τελέσαι σου τὴν μνήμην* καὶ πιστῶς
ἀπορρύσασθαι* ἐκ τοῦ λειψάνου τοῦ σοῦ* ἰάματα ποικίλα.

Θεοτοκίον.

Ὡ Μῆτερ Θεοτόκε,* ἐπαίρουσα μὴ παύης* χεῖρας Υἱῷ
Σου Ἀγνή·* ἀνάψυξον, Παρθένε,* ψυχὰς πεπυρωμένας,* τῶν μετὰ
πόθου ψαλλόντων Σοι·* χαῖρε οὐράνιε λιμὴν* πάντων τῶν
σωζομένων.

Ὡδή η'. Τὸν Βασιλέα.

Ῥῦσαι κινδύνων* καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων* τοὺς
προστρέχοντας τῇ θείᾳ σου πρεσβείᾳ* καὶ σὲ ὑμνολογοῦντας,* ὡς
θεῖον Ἱεράρχην.

Κύπτουσι πάντα* τῆς Ἐκκλησίας τὰ μέλη* καί αἰτοῦνται τήν
σὴν θεοφιλῇ πρεσβείαν,* σοῦ τῆς Ῥαστωβίας,* Δημήτριε, Ποιμένος.

Ἦδη πληροῦντες* Δημητρίου τόν ὕμνον,* ἐλπίζομεν τυχεῖν
αὐτοῦ πρεσβείαις,* γνησίας μετανοίας* καί μακαρίου τέλους.

Θεοτοκίον.

Ὡ φῶς μοι δίδου,* ψυχῆς ἁορασίαν,* φωταγωγοῦσα Σύ,
φωτός ἀκτίστου Μῆτερ,* τοῦ δεομένου* τυχεῖν τοῦ Σοῦ ἐλέους.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Νικῆσαι διαβόλου* δόκανα καί παγίδας* τῇ σῇ πρεσβείᾳ
αἰτούμεθα, πάνσοφε,* οἱ τὴν σὴν μνήμην τιμῶντες,* Πατέρων
σύσκηνε.

Ἴδε μου τὴν πτωχείαν* τοῦ ταῦτα στιχουργοῦντος* καί
σαῖς πρεσβείαις πρὸς Κύριον, Ἄγιε,* ἐμπλούτισον ἐμὴν ψυχὴν*
δωρεάν τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος.

Ὁδὸν τῆς μετανοίας* ἀξιώσον βαδῖσαι* καί τό
χειρόγραφον, μάκαρ, διάρρηξον* τῆς ἁμαρτίας, τοῦ τὴν σὴν
μνήμην κηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Σωτῆραν ἡ τεκοῦσα,* Παρθένε Θεοτόκε,* τῷ Δημητρίῳ
ὁμοῦ ἱκετεύσατε,* ἵνα δωρήσῃται ἡμῖν* πταισμάτων ἄφεσιν.

Ἀξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς....

Δευτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί* Δημήτριον θεῖον* τόν τῆς
Πίστεως ὁδηγόν,* τόν ἐκ Ῥαστωβίας ἐκλάμπαντι τῷ κόσμῳ* καί
φῶς τῷ τοῦ Σωτῆρος* ἡμῖν ἐκλάμποντι.

Χαίροις Πάτερ ἅγιε θαυμαστέ,* μύστα τῶν ἀρρήτων,*
πενομένων προνοητά,* χαίροις τοῦ Κιέβου* ὁ γόνος καί
Ῥωσίας* Ἀγίας ὁ προστάτης,* ἡμῶν δέ πρόμαχος.

Ἀγῶσιν ἐνθέοις τήν σήν ψυχὴν* ἐν γῇ ἀγιάσας* νῦν χορεύεις
ἐν οὐρανοῖς,* μετὰ τῶν Ἀγίων* Πατέρων Ἱεράρχα* ὅθεν ἡμῖν
ἐκεῖθεν* πίστιν ἐπόμβρισον.

Χαίροις τῶν Ποιμένων ὑφηγητής,* Δημήτριε Πάτερ,*
Ἐπισκόπων ὑπογραμμός,* χαίροις Ἐκκλησίας Ῥωσίας ἀντιλήπτωρ,*
τῆς ἀρετῆς δέ τύπος* καὶ ἐγκαλλώπισμα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε.....

Δόξα.Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς....

Καὶ νῦν.Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν....

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσφεύγοντας πιστῶς,* ἐν τῷ σῶ ἀφθάρτῳ
λειψάνῳ,* Πάτερ Δημήτριε,* ῥύου πάσης θλίψεως καί
περιστάσεως* τῶν παθῶν δέ διάλυσον* τὸν σάλον παιόντων,*
ἅπασι προχέων νῦν* χάριν σωτήριον.* Σὺ γάρ τῆς Ῥωσίας
ὑπάρχεις* καὶ τῆς Ῥαστωβίας προστάτης,* πάντων δέ πιστῶν
σεπτὸν ἐντρύφημα.

Δέσποινα πρόσδεξαι... **Τ**ὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου....

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς